

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 597/05
09.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića i Zorana Savića, članova veća sa savetnikom Vrhovnog suda Vojkom Omčikus, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA i drugih, zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama branioca optuženog AA, advokata AB i branioca optuženog BB advokata AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 132/03 od 7.2.2005. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu branioca optuženog AA, advokata AB, dana 9.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I UVAŽENJEM žalbe branioca optuženog AA PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 132/03 od 7.2.2005. godine, samo u pogledu pravne ocene dela i odluke o krivičnoj sankciji tako što Vrhovni sud Srbije nalazi da se u radnjama optuženog AA, označenim u izreci prvostepene presude pod I-1 i 2 stiču zakonska obeležja krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona u produženom trajanju za koje ga Vrhovni sud OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 12.9. do 29.10.2003. godine.

II ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog BB a presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 132/03 od 7.2.2005. godine u delu izreke pod II POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom optuženi AA oglašen je krivim da je radnjama opisanim pod I – 1. i 2. izvršio dva krivična dela neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona, za koje, nakon što su mu utvrđene pojedinačne kazne osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 12.9. do 29.10.2003. godine, a izrekom pod II optuženi BB je oglašen krivim da je izvršio krivično delo neovlašćeno držanje opojnih droga iz člana 245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona za koje je osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 36.000,00 dinara koju je dužan da plati u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, a ako se novčana kazna ne može ni prinudno naplatiti ista će biti zamenjena u kaznu zatvora tako što će za svakih započelih 200 dinara novčane kazne biti određen po jedan dan zatvora.

Na osnovu člana 245. stav 5. OKZ od optuženog AA je oduzeta opojna droga "marihuana" u količini od 400 grama, oduzete po potvrdi o privremeno oduzetim predmetima OUP Indija od 30.8.2003. godine i opojna droga "marihuana" u količini od 41,71 gram oduzeta po potvrdi o privremeno oduzetim predmetima OUP Indija od 12.9.2003. godine, a od drugooptuženog BB je oduzeta opojna droga "marihuana" u količini od 3.26 grama, oduzeta po potvrdi o privremeno oduzetim predmetima OUP Indija od 29.8.2003. godine.

Optuženi AA je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 7.480,00 dinara, a optuženi BB da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 4.340,00 dinara kao i da plati na ime paušala iznos od po 5.000,00 dinara i to sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude izjavili su žalbe:

- branilac optuženog AA advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni sa predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se preinači i da se optuženom izrekne blaža kazna;

- U ovoj žalbi je stavljen zahtev da branilac bude obavešten o sednici veća.

- branilac optuženog BB advokat AV, zbog povrede krivičnog zakona sa predlogom da se prvostepena presuda preinači i optuženi oslobodi od optužbe.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u pismenom podnesku Ktž. broj 734/05 od 11.4.2005. godine je predložio da se žalba branioca optuženog AA odbije kao neosnovana a da se žalba branioca BB odbaci kao nedozvoljena.

Pošto je postupio u smislu člana 375. ZKP-a, Vrhovni sud Srbije je u sednici veća u prisustvu branioca optuženog AA advokata AB, razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda u izjavljenim žalbama, pismenom podnesku zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije, te po izjašnjenju branioca optuženog AA advokata AB, na sednici veća našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitine povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. ZKP-a.

Bitne povrede odredaba krivičnog postupka se u žalbi branioca optuženog AA navode kao osnov pobijanja, ali se suštinski, po nalaženju Vrhovnog suda prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda činjenično stanje u pobijanoj presudi je potpuno i pravilno utvrđeno pravilnom ocenom odbrane optuženog i drugih izvedenih dokaza, u pogledu svih bitnih elemenata krivičnog dela za koje je optuženi AA izrekom pobijane presude oglašen krivim.

Tako se neosnovano navodi, a kada se radi o izreci prvostepene presude pod tačkom 1, da se ne može utvrditi gde je delo izvršeno, obzirom da se u izreci prvostepene presude navodi da je optuženi AA neovlašćeno držao opojnu drugu i da mu je ista pronađena i oduzeta 30.8.2003. godine, pa je prilikom pretresa ličnog prtljaga.

Međutim, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog prvostepeni sud je iz odbrane optuženog AA pouzdano utvrdio da je ovaj optuženi izvršio krivično delo koje je opisano pod tačkom I – 1 izreke pobijane presude.

Po nalaženju Vrhovnog suda, činjenično stanje u pobijanoj presudi, je zasnovano na verodostojnim dokazima koji nisu ničim dovedeni u sumnju. Prvostepeni sud je pre svega iz odbrane optuženog AA pouzdano utvrdio da je optuženi na način i u vreme kako je navedeno u izreci prvostepene presude pod I – 1. i 2., izvršio krivična dela za koje je oglašen krivim.

Naime, iz odbrane optuženog AA nedvosmisleno proizilazi da je optuženi drugu – "marihuanu" koja je kod istog pronađena 30.8.2003. godine, nabavio za svoje potrebe i ista je prilikom pretresa od strane ovlašćenih radnika OUP Stara Pazova pronađena u ličnom prtljagu i od istog oduzeta uz potvrdu o privremeno oduzetim predmetima.

Odbrana optuženog je potvrđena i potvrdom OUP-a Indija od 30.8.2003. godine, a iz nalaza i mišljenja MUP RS

Uprave kriminalističke policije Kriminalističko - tehničkog centra broj 3339/03 od 26.9.2003. godine nesumnjivo je utvrđeno da oduzeti uzorci predstavljaju delove biljke "kanabis sativa".

Prema tome, žalbom branioca optuženog da kada se radi o krivičnom delu opisanom pod I - 1. izreke pobijane presude da nije navedeno mesto izvršenja krivičnog dela, se ne dovodi u pitanje pravilnost prvostepene presude, jer prema odredbi člana 245. stav 3. OKZ mesto izvršenja krivičnog dela ne ulazi u biće krivičnog dela za koje je optuženi oglašen krivim.

Činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i u delu izreke prvostepene presude opisane pod I - 2.

Naime, iz odbrane optuženog AA takođe nedvosmisleno proizilazi da je kritičnog dana optuženi AA od NN lica nabavio oko 50 grama "marihuane", i da je prilikom njegovog susreta sa VV pred zgradom Opštinskog suda u Indiji, izvršen pretres i uz potvrdu o privremeno oduzetim predmetima oduzeta biljna masa sumnjiva na opojnu drogu "marihuana".

Odbrana optuženog AA u ovom delu je potvrđena iskazom svedoka VV, iz čijeg iskaza se nesumnjivo utvrđuje da je kritičnog dana izvršen pretres nad optuženim AA i tom prilikom pronađena opojna droga "marihuana" koja je oduzeta a što se potvrđuje potvrdom o privremeno oduzetim predmetima OUP Indija od 12.9.2003. godine.

Prema tome, nasuprot navodima u žalbi branioca optuženog AA činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno.

Vrhovni sud Srbije je uvažanjem žalbe branioca optuženog AA, i po službenoj dužnosti preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o pravnoj oceni dela i krivičnoj sankciji sa sledećih razloga:

Izrekom prvostepene presude optuženi AA je oglašen krivim da je na način, u vreme i na mestu označenom pod I-1 i 2. izvršio dva krivična dela iz člana 245. stav 3. OKZ.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da se na radnje optuženog AA opisanim u izreci prvostepene presude pod I - 1 i 2. izreke ima primeniti konstrukcija produženog krivičnog dela, pa je Vrhovni sud našao da se u radnjama optuženog AA opisanim pod I - 1 i 2 izreke stiču elementi produženog krivičnog dela iz člana 245. stav 3. OKZ.

Ovo zbog toga što se radi o istovrsnim krivičnim delima učinjenih u vremenskoj povezanosti, od strane istog učinioca, koja predstavlja jedinstvenu celinu predmeta dela, korišćenja istih situacija i sve je obuhvaćeno jedinstvenim umišljajem učinioca.

U konkretnom slučaju optuženi je izvršio krivična dela, tako što je neovlašćeno držao supstancu koja je proglašena za opojnu drogu što znači da se radi o istovrsnim predmetima dela, korišćena je ista situacija kao i to da je ova dela izvršio u relativno kratkom vremenskom periodu i da je kod istog postojao jedinstveni umišljaj.

Vrhovni sud Srbije je preinačio prvostepenu presudu i u delu odluke o krivičnoj sankciji, pa je optuženog AA za produženo krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanje i stavljanje u promet opojnih droga u produženom trajanju iz člana 245. stav 3. OKZ osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci.

Naime, iz spisa predmeta proizilazi da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne, kada se radi o optuženom AA, od olakšavajućih okolnosti imao u vidu priznanje, a od otežavajućih okolnosti raniju osuđivanost.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da ovako utvrđenim olakšavajućim okolnostima prvostepeni sud nije dao odgovarajući značaj.

Zato dajući pravilan značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima, a imajući u vidu i pravnu prekvalifikaciju dela prvostepeni sud je optuženog AA za krivično delo u pitanju osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, nalazeći da je ova kazna dovoljna radi postizanja svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ i istovremeno ova kazna odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela.

Vrhovni sud Srbije je žalbu branioca optuženog BB advokata AV odbio kao neosnovanu. Naime branilac optuženog BB je protiv prvostepene izjavio žalbu zbog povrede Zakona bez obrazloženja.

Zato, kako ova žalba ne sadrži obrazloženje, to se Vrhovni sud odlučujući o ovoj žalbi, u smislu člana 380. stav 2. ZKP-a ograničio samo na ispitivanje povreda iz tačke 1. i 2. stav 1. ovog člana, kao i na ispitivanje odluke o kazni i meri bezbednosti. Vrhovni sud nalazi da prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba ZKP-a ni povrede Krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud povodom izjavljene žalbe uvek pazi po službenoj dužnosti – član 380. stav 1. tačka 1. i 2, a pored toga prvostepena presuda je pravilna i u delu odluke o kazni i meri bezbednosti, pa je Vrhovni sud Srbije žalbu branioca optuženog BB odbio kao neosnovanu a prvostepenu presudu u delu izreke pod II potvrdio.

Iako je branilac optuženog BB podneskom od 11.III 2005. godine obavestio Vrhovni sud da podnosi žalbu, ona nije mogla biti odbačena jer nema saglasnosti optuženog BB za povlačenje žalbe izjavljene u njegovu korist.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu člana 391. i 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Vojka Omčikus, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice,

Ijm Mirjana Vojvodić,